

Arrest

nr. 334 320 van 15 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kirgizische nationaliteit te bezitten, van Kirgizische-Oezbeekse afkomst te zijn en een soennitisch moslim te zijn. U bent geboren op (...) 1985 in Kazilki, in de Osh-regio, waar u hoofdzakelijk verbleef. Toen u 17 jaar was ging u naar Moskou om te werken en sindsdien verbleef u afwisselend in Moskou en Kazilki. U bent gehuwd met D. K. (...), met wie u een minderjarige zoon en twee minderjarige dochters hebt.

In juni 2010 – tijdens het geweld tussen etnische Kirgiezen en etnische Oezbeken in Zuid-Kirgizië – hielp u een aantal dagen met het vervoeren van mensen naar de grens met Oezbekistan. Ongeveer één à twee maanden later kwamen er mensen van de afdeling criminele zaken van de politie naar u thuis. Zij dreigden ermee dat u zou worden veroordeeld, tenzij u geld betaalde. Uiteindelijk betaalde u 3000 dollar en lieten zij u met rust. Sindsdien kwamen ze om het half jaar of jaar langs om u af te persen. In 2014 had u een

auto-ongeluk met A. (...), een invloedrijke Kirgiziër in uw stad. Naar aanleiding van dit ongeluk werd u ineengeslagen door 3 mensen. Hierdoor moest u naar het ziekenhuis, waar u werd geopereerd aan uw kaak. Omwille van dit incident, het geweld tegen de etnische Oezbeken in 2010, de algemene houding tegen etnische Oezbeken in Kirgizië en de afpersing, besloot u om 5 à 6 maanden na het auto-ongeluk naar Moskou te gaan. In 2016 keerde u terug voor een maand om uw moeder en gezin te halen en naar Moskou te brengen. In 2017 of 2018 keerde uw moeder terug naar Kirgizië.

Eind 2019 – begin 2020 belde uw moeder u op om te vertellen dat de politie was langsgekomen en vertelde dat u stond geseind bij Interpol. U gaf uw moeder de opdracht om naar het politiekantoor te gaan en informatie te verzamelen. Zo kwam u uiteindelijk te weten dat u werd gezocht in het kader van een rechtszaak omtrent een gewapende overval die plaatsvond in april 2015. U werd ervan verdacht dat u het voertuig zou hebben verstoepd dat werd gebruikt voor de overval. U had schrik om uitgeleverd te worden en ging in augustus 2021 naar Oekraïne. Uw vrouw en kinderen keerden in februari 2022 – een week voor het uitbreken van de oorlog – terug naar Kazilki. Na hun terugkeer kwam de politie tweemaal langs om vragen te stellen over u. Hierdoor verliet uw gezin Kazilki en gingen ze naar uw schoonfamilie in Polmon. Bovendien kwam de politie meermaals langs om uw moeder op te roepen voor een verhoor, maar zij ging hier niet op in.

Na het uitbreken van de oorlog in Oekraïne ging u naar Polen en verbleef u gedurende een jaar afwisselend in Polen en Duitsland. Sinds de zomer van 2022 kwam de politie niet meer langs bij uw moeder, omdat ze wisten dat u in Europa was. Omdat u hoorde dat Polen en Duitsland mensen terugsturen naar Kirgizië, besloot u in oktober – november 2023 naar België te komen. Op 11/06/2024 werd u aangehouden door de Belgische autoriteiten omwille van het feit dat u in het bezit was van valse identiteitsdocumenten, omwille van verboden wapenbezit en omwille van drugsfeiten. Het Parket-Generaal van de Kirgizische autoriteiten vaardigde op 26/06/2024 een uitleveringsverzoek uit tegen u. Op 16/10/2024 diende u vanuit de gevangenis van Lantin een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U vreest dat u bij terugkeer zal worden mishandeld en onrechtmatig veroordeeld zal worden. Indien u in de gevangenis zou belanden, vreest u de criminele wereld en de mensonterende omstandigheden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste bladzijde van uw paspoort, kopieën van enkele medische foto's, een kopie van het uitleveringsverzoek van Kirgizië, kopieën van enkele getuigenissen van kennissen die eveneens werden verhoord in het kader van de rechtszaak, een kopie van een getuigenis van uw moeder en een kopie van een overlijdensakte van A'. M. A. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Kirgizië, omwille van uw vrees voor vervolging door de Kirgizische autoriteiten en de algemene etnische problemen tussen etnische Kirgiezen en etnische Oezbeken. Bij terugkeer vreest u mishandeld te worden en onrechtmatig veroordeeld te worden in het kader van een rechtszaak over een gewapende overval die plaatsvond in april 2015. Er wordt door het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, noch dat u bij een terugkeer naar Kirgizië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient het volgende opgemerkt te worden met betrekking tot uw vertrek uit Kirgizië in 2014 en de problemen die de aanleiding vormden voor uw vertrek, namelijk de afpersing, het feit dat u werd geslagen na een auto-ongeluk en de algemene etnische problemen.

Zo ondermijnt het door u gestelde gedrag de ernst en de geloofwaardigheid van de problemen die de aanleiding vormden voor uw vertrek in 2014. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat u tussen 2010 en 2014 ongeveer 1 à 2 keer naar Moskou ging voor 5-6 maanden of 1-1,5 jaar (CGVS, p. 8). Dit betekent dat u ondanks het feit dat u werd afgeperst – de afpersing begon namelijk rond juli/ augustus 2010 en gebeurde sindsdien om het half jaar à een jaar (CGVS, p. 18-19) – toch nog terugkeerde naar Kazilki. U verklaarde dat u terugkeerde omwille van uw gezin en uw moeder (CGVS, p. 8). Bovendien verklaarde u dat u in 2016 gedurende een maand terugkeerde naar Kazilki en dat u verbleef op het adres waar u de jaren voorheen eveneens verbleef. U keerde terug om uw moeder en gezin naar Moskou te halen (CGVS, p. 4-5). Het feit dat u – nadat uw problemen waren begonnen – meermaals terugkeerde naar Kirgizië doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw problemen. Daarnaast moet opgemerkt worden dat uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u op 21/12/2017 een nieuw paspoort verkreeg (zie administratief dossier, groene map). Bijgevolg betekent dit dat u zich tot uw autoriteiten wendde om dit te verkrijgen, hetgeen eveneens afbreuk doet aan uw vervolgingsvrees. Tot slot dient opgemerkt te worden dat u sedert 2021 in Europa was en pas op 16/10/2024 een verzoek om internationale bescherming indiende (cfr supra), hetgeen de ernst en geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees in ernstige mate ondermijnt.

Verder kunnen de door u aangehaalde problemen met betrekking tot de afpersing en de etnische spanningen in uw hoofde niet worden beschouwd als een persoonlijke vrees voor vervolging, noch als een reëel risico op ernstige schade. Uit de algemene landeninformatie over de toestand van de Oezbeekse minderheid in Kirgizië blijkt dat er – hoewel de etnische Oezbeken te maken krijgen met moeilijkheden – geen sprake is van systematische discriminatie of onderdrukking. Uit het rapport van maart 2018 van de Minority Rights Group, het rapport van 2021 van het U.S. Departement of State en het Kyrgyz Republic 2023 Human Rights Report blijkt dat de etnische Oezbeken ondervertegenwoordigd zijn in de verschillende overheidsinstellingen. Verder blijkt dat etnische Oezbeken – bijvoorbeeld personen die kritisch zijn voor het Kirgizische regime – het risico lopen onder valse voorwendsel veroordeeld te worden. In de rapporten van 2021 en 2023 wordt vermeld dat als er grote publieke werken worden uitgevoerd – zoals het aanleggen van wegen – in regio's waar hoofdzakelijk etnische Oezbeken wonen, zij hierover vaak niet worden geïnformeerd. Hierdoor worden bijvoorbeeld huizen vernield. Verder wordt ook vermeld dat er moeilijkheden zijn met betrekking tot het starten van een eigen bedrijf. Tot slot blijkt uit de rapporten dat journalisten worden gevisieerd en onder meer te maken krijgen met belaging. Uit de verslagen van Human Rights Watch over de jaren 2023 en 2024 blijkt dat de Kirgizische autoriteiten verdere stappen zetten om journalisten en dissidente stemmen het zwijgen op te leggen en dat ze NGO's viseren en belemmeren in hun werking. Hierin wordt echter niet gesproken over systematische onderdrukking of discriminatie van de etnische Oezbeekse minderheid in Kirgizië. Indien dit weldegelijk het geval zou zijn, kan verwacht worden dat hierover informatie te vinden is, aangezien uit het onderzoek van het CGVS blijkt dat er internationale aandacht is voor de mensenrechtensituatie in Kirgizië. Er kan dan ook geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie tegen de Oezbeekse minderheid in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kirgizië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden. U slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat de door de u ondervonden problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat uw fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in Kirgizië ondraaglijk wordt.

U verklaarde immers dat er in uw stad meerdere mensen werden afgeperst. Volgens u hadden veel mensen dezelfde problemen en was het de normale gang van zaken (CGVS, p. 18-19). Bovendien verklaarde u dat ze u – eens u had betaald – met rust lieten voor een bepaalde periode. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u – weliswaar met de nodige moeilijkheden – aan eten geraakte en kon werken (CGVS, p. 18-19). Tot slot verklaarde u dat u de nodige medische zorgen kreeg na het auto-ongeluk in 2014 en dat u – hoewel u de eerste 2 dagen niet werd geopereerd – tevreden was (CGVS, p. 15). U verklaarde wel dat de etnische spanningen bleven na het geweld van 2010. Zo gebeurde het dat uw buurman u niet begroette, dat de Oezbeekse taal niet meer wordt gehanteerd in de school waar u studeerde, dat een Kirgiziër op de markt soms geen aardappelen verkocht aan u en dat u in het ziekenhuis de eerste 2 dagen niet werd geopereerd (CGVS, p. 15; 19). Hoewel deze zaken betreurenswaardig zijn, zijn deze onvoldoende zwaarwichtig om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Volledigheidshalve kan reeds worden opgemerkt dat u niet over een dermate interessant profiel beschikt, dat u in het vizier zou komen van uw autoriteiten (cfr infra).

Tot slot – met betrekking tot het auto-ongeluk – dient vastgesteld te worden dat er als gevolg van dit incident geen actuele vrees voor vervolging of een toekomstig reëel risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden vastgesteld. U verklaarde immers dat u na het ongeluk geen problemen meer had met A. (...) (CGVS, p. 15). Zo was u hem tegengekomen nadat u het ziekenhuis verliet. Toen zei hij dat het oké was en dat ieder zijn eigen auto zou herstellen (CGVS, p. 15).

Vervolgens – met betrekking tot uw vrees om onrechtmatig veroordeeld te worden door de Kirgizische autoriteiten naar aanleiding van een gewapende overval in april 2015 – dient het volgende opgemerkt te worden.

Vooreerst wordt de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees om onrechtmatig veroordeeld te worden in bijzonder sterke mate ondermijnd door het door u vertoonde gedrag.

Zo kan verwacht worden dat u sneller een verzoek om internationale bescherming indiende in Europa. Uit uw verklaringen blijkt om te beginnen dat u van augustus 2021 tot februari 2022 in Oekraïne verbleef (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u naar een kleine niet-gouvernementele organisatie ging voor advies en dat zij u hielpen om uw verhaal te brengen, maar dat u uiteindelijk geen tijd had om asiel te vragen omdat de oorlog uitbrak (CGVS, p. 8-9). Het is weinig ernstig te noemen dat u – aangezien u 6 maanden in Oekraïne verbleef – geen tijd had om asiel te vragen. Zeker aangezien uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u in Oekraïne was om bescherming te zoeken (CGVS, p. 4). Vervolgens bleef u ongeveer een jaar afwisselend in Polen en Duitsland (CGVS, p. 9), waar u evenmin asiel vroeg. U verklaarde dat u geen verzoek indiende, omdat u had

vernomen dat beide landen mensen terugstuurden naar Kirgizië (CGVS, p. 9). Binnen deze context is het bijzonder opmerkelijk dat u niet eerder naar België kwam en dat u het risico nam om een jaar lang illegaal in beide landen te verblijven. U verklaarde dat u zich bewust was van het risico en u zich schuil hield (CGVS, p. 10), hetgeen vanzelfsprekend geen afdoende verklaring is. Van een verzoeker om internationale bescherming die een dermate ernstige vrees voor vervolging heeft – u verklaarde immers dat u vreesde gedood te worden in Kirgizië (CGVS, p. 10) – kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk bescherming zoekt. Dit wordt versterkt doordat u in februari 2022 Oekraïne verliet met het doel om asiel te vragen (CGVS, p. 4). Het door u gestelde gedrag staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging.

Voorts kan ook uw verzoek om internationale bescherming in België als bijzonder laattijdig worden beschouwd. U verklaarde dat u in oktober – november 2023 naar België kwam met het doel om asiel aan te vragen (CGVS, p. 10). Dit valt echt niet te rijmen met het gegeven dat u pas op 16/10/2024 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de DVZ (zie administratief dossier). U verklaarde dat u het niet sneller deed omdat u 1 maand wilde werken voor een vriend om geld te hebben voor eten, maar dat het werk langer duurde dan gedacht (CGVS, p. 10). Dit is vanzelfsprekend geen afdoende verklaring. Zeker aangezien u eerder het doel had om asiel te vragen in Oekraïne, dat u Oekraïne verliet om bescherming te zoeken en dat u naar België kwam om een verzoek in te dienen. Daarnaast is het bijzonder opmerkelijk dat u – nadat u was aangehouden op 11/06/2024 door de Belgische politie – niet onmiddellijk een verzoek indiende. U verklaarde dat u aan de politie had aangegeven dat u een verzoek wilde indienen (CGVS, p. 10), hetgeen eveneens blijkt uit het proces-verbaal. Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat u dan nog 4 maanden wachtte om effectief een verzoek in te dienen. U verklaarde dat u het pas in oktober 2024 deed, omdat u niet wist dat u het kon doen en dat u het hoorde van uw advocaat (CGVS, p. 10). Dit is vanzelfsprekend geen afdoende verklaring, aangezien u eerder duidelijk aangaf dat uw doel was asiel aan te vragen in Europa. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat het even duurde voor u de documenten kon verzamelen en dat u een goed moment zocht om asiel aan te vragen (CGVS, p. 10). Dergelijke uitleg valt geenszins te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging. Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat u inconsistente verklaringen aflegde over uw verblijf in België. Op het CGVS verklaarde u dat u sedert oktober 2023 in België was en dat u 3 maanden later – rond januari – februari 2024 – voor een 1 of 2 dagen naar Duitsland ging om uw spullen (CGVS, p. 9). Bij de Belgische politie verklaarde u echter op 11/06/2024 dat het de tweede keer was dat u in België was en dat u dan sedert 2,5 maanden in België was (zie PV België 11/06/2024, p. 2), hetgeen betekent dat u sedert begin april 2024 opnieuw in België was. Na confrontatie verklaarde u dat u bij de politie had gezegd dat u ongeveer 6 maanden in België verbleef en dat u toekwam in oktober – november 2023 (CGVS, p. 10). Dit blijkt geenszins uit het proces-verbaal van de politie. Het louter veranderen van uw verklaringen is dan ook niet afdoende. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat de Kirgizische autoriteiten u daadwerkelijk onrechtmatig zouden willen veroordelen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw bewering dat de strafrechtelijke vervolging in Kirgizië onrechtmatig is, een louter blote bewering is van uwentwege, laat staan dat u aantoonde dat deze strafrechtelijke vervolging ingegeven zou zijn door één van de gronden uit de Vluchtelingenconventie, zoals uw etnie. U legt een kopie neer van het uitleveringsverzoek van de Kirgizische overheid. Er werd u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat er verkeerd was in het uitleveringsverzoek. Daarbij verwees u naar de passage waarin een van de verdachten verklaarde dat u de auto had verstoep (CGVS, p. 24). U verklaarde louter dat u dat niet had gedaan (CGVS, p. 25). Dit is echter geen afdoende verklaring en een louter blote bewering van uw kant. Bijgevolg slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u ten onrechte zou worden veroordeeld of beschuldigd door de Kirgizische autoriteiten.

Bovendien kan u niet aannemelijk maken waarom de Kirgizische autoriteiten u onrechtmatig zouden willen vervolgen. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt is er geen algemene vervolging van Oezbeken in Kirgizië. Bijgevolg dient u aannemelijk te maken waarom juist u door de Kirgizische autoriteiten geïdende zou worden. U slaagt hier echter niet in. U verklaarde dat u niet wist waarom de autoriteiten u specifiek viseerden, maar dat het mogelijks te maken had met etnische kwesties (CGVS, p. 25). U verklaarde verder dat de andere veroordeelden in de zaak zich hebben vrijgekocht en dat iemand is gemarteld en uw naam doorgaf. Volgens u is dit de gebruikelijke praktijk, namelijk dat iemand betaalt, vrijkomt en dat iemand anders dan wordt toegevoegd aan de zaak (CGVS, p. 22). Het gaat hier echter om loutere aannames van uwentwege.

Verder dient vastgesteld te worden dat u niet over een dermate interessant profiel beschikt dat u in die mate in het vizier zou komen van uw autoriteiten. Om te beginnen blijkt uit uw verklaringen dat u in Kirgizië louter café-uitbater was (CGVS, p. 6) en dat u niet politiek actief was (Vragenlijst CGVS, vraag 3). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u eerder in beperkte mate de etnische Oezbeken ondersteunde tijdens het etnische geweld in Zuid-Kirgizië in 2010. U verklaarde dat u enkel van 10, 11 of 13 juni 2010 tot 15 juni ongeveer 20 à 25 mensen hebt vervoerd van uw stad naar de Oezbeekse grens (CGVS, p. 16). Eenmalig vervoerde u mensen vanuit een andere stad, namelijk Lukat, naar de grens (CGVS, p. 18). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat heel veel mensen hielpen en dat mensen ook nog andere taken vervulden, zoals het bewaken van de straten 's nachts. Zo verklaarde u ook dat iedereen die een auto had hielp (CGVS, p. 16-17). Als gevolg hiervan werd u – net zoals vele anderen – afgeperst (CGVS, p. 18-20). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat het zware geweld tijdens 2010 – waarbij effectief mensen om het leven kwamen – niet

plaatsvond in uw stad, maar verder (CGVS, p. 17). Bijgevolg kan niet worden ingezien dat u – louter omwille van deze activiteiten – dermate in het vizier zou komen van de Kirgizische autoriteiten. Bovendien is het weinig overtuigend dat de Kirgizische autoriteiten dergelijke inspanningen zouden leveren om u in handen te krijgen indien het louter kadert binnen de etnische spanningen en gezien uw profiel. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u louter dat u niet wist waarom zij dat deden (CGVS, p. 25). Verder verklaarde u dat men in Europa niet begrijpt dat het een gebruikelijke praktijk is (CGVS, p. 25). Dergelijke weinig concrete en onpersoonlijke verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende. U slaagt er niet in aannemelijk te maken waarom u persoonlijk in dergelijke mate zou worden geïsoleerd door uw autoriteiten.

Daarnaast blijkt dat er in het kader van uw uitleveringsverzoek door de Kirgizische autoriteiten diplomatieke garanties worden geboden. Uit de lezing van de brieven van het Parket-Generaal van de Kirgizische republiek blijkt dat het recht op verdediging, met bijstand van advocaten, is gewaarborgd; dat gewaarborgd wordt dat u geen folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, gelezen in de betekenis van artikel 3 EVRM, zal ondergaan; dat de strafrechtelijke vervolging niet zijn oorzaak vindt in één van de vluchtelingrechtelijke gronden van vervolging; dat er in geen andere strafvervolging is voorzien dan voor de feiten omwille van dewelke de uitlevering wordt gevraagd; dat u niet zal worden uitgeleverd aan een derde land en dat u na het onderzoek of na het proces en – in geval van een veroordeling – na het uitzitten van uw straf het grondgebied van Kirgizië vrij mag verlaten. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat de Kirgizische Strafwet niet voorziet in de doodstraf. U slaagde er niet in om op concrete en aannemelijk wijze aan te tonen dat de diplomatieke garanties die door de Kirgizische autoriteiten worden geboden in uw geval niet zouden worden nageleefd. U verklaarde dat u bij terugkeer gemarteld zal worden, dat u in de gevangenis problemen zou kennen met de criminele wereld en dat de gevangenen mensonterend zijn (CGVS, p. 11, 13). Verder verklaarde u dat het een gebruikelijke praktijk is om mensen van Oezbeekse origine te martelen, gevangen te nemen en te veroordelen (CGVS, p. 11). Om te beginnen kan opgemerkt worden dat het louter in vage en algemene termen verwijzen naar wantoestanden in Kirgizische gevangenen en naar de slechte behandeling van Oezbeken op geen enkele wijze aan toont waarom in uw specifieke geval, in een zaak waar uitdrukkelijk diplomatieke garanties werden geboden door de Kirgizische autoriteiten aan België inzake de rechtsgang en de manier waarop u behandeld zult worden, dergelijke garanties niet zouden worden nageleefd. Verder blijkt uit het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 29/04/2022 dat er geen totaal verbod moest komen op de uitlevering van etnische Oezbeken aan Kirgizië omdat de etnische Oezbeken geen groep vormen die systematisch worden blootgesteld aan mishandeling in het land. Er werd gesteld dat – hoewel uit de geraadpleegde rapporten bleek dat er gevallen van foltering en mishandeling zijn, een gebrek aan effectieve onderzoeken en straffeloosheid – niet kon worden vastgesteld dat de algemene situatie was verslechterd of een niveau had bereikt dat een volledig verbod op uitleveringen noodzakelijk maakte (zie blauwe map, arrest EHVRM 29/04/2022). U werpt hier in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen ander licht op. Uit de meer recente informatie die door het CGVS werd ingewonnen blijkt dat er inderdaad martel- en folterpraktijken plaatsvinden in het Kirgizische gevangeniswezen, echter dient opgemerkt te worden dat hieruit niet kan worden geconcludeerd dat er sprake is van het systematische gebruik ervan tegen etnische Oezbeken (zie administratief dossier, blauwe map). Enkel in het artikel van Freedom for Eurasia d.d. 17.02.25 wordt gesproken over foltering als een systematisch middel van staatsrepressie. Na lezing van het artikel blijkt echter onvoldoende op basis waarvan dergelijke bewering wordt gedaan, noch wordt in andere rapporten gesproken over het systematische gebruik van foltering en marteling. Bovendien blijkt hieruit geenszins dat er sprake is van de systematische foltering van etnische Oezbeken die werden uitgeleverd aan de Kirgizische autoriteiten en waarbij diplomatieke garanties werden geboden.

Vervolgens legde u getuigenissen neer van kennissen die naar aanleiding van de gewapende overval in april 2015 werden aangehouden en gemarteld (zie administratief dossier, groene map). Er dient echter vastgesteld te worden dat aan dergelijke bewijsmateriaal geen bewijswaarde kan worden toegekend. Het is immers mogelijk om eender wat te verklaren en te schrijven. Dergelijke verklaringen bieden geen enkele garantie op de daadwerkelijke context of omstandigheden. Bovendien blijkt uit het onderzoek van het CGVS nergens dat de rechtszaak naar aanleiding van de gewapende overval in april 2015 onrechtmatig zou zijn verlopen (zie administratief dossier, blauwe map). Ter volledigheid kan worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat een van de veroordeelden, namelijk A. N. (...), in cassatie verklaarde dat hij onschuldig was en dat hij zijn schuldbekentenis had getekend onder druk van foltering door de ordediensten. Dit is echter een louter blote bewering en vindt nergens anders grondslag.

Tot slot legde u ook een verklaring van uw moeder neer en een overlijdensakte van A'. M. A. (...) (zie administratief dossier, groene map). Hij stond net zoals u geseind bij Interpol in het kader van de gewapende overval van april 2015 en werd door Polen uitgeleverd. Volgens u werd hij gemarteld en kwam hij uiteindelijk om het leven (CGVS, p. 12; 25). Uit de beschikbare informatie blijkt dat hij daadwerkelijk door de Poolse overheid werd uitgeleverd aan de Kirgizische autoriteiten (zie administratief dossier, blauwe map). Er kan echter nergens enige info worden teruggevonden over zijn overlijden. Bijgevolg bestaan er twijfels over het beweerd overlijden van A'. (...). De overlijdensakte die u neerlegt betreft slechts een kopie die gemakkelijk te manipuleren valt, waardoor de bewijswaarde ervan sterk dient te worden gerelativeerd. Zelfs indien zou worden aangenomen dat A'. (...) ondertussen overleden is, kan uit de kopie van de overlijdensakte louter worden geconcludeerd dat hij gestorven is. Hieruit kan echter geenszins worden afgeleid binnen welke

context of omstandigheden hij om het leven kwam. Het feit dat hij om het leven zou zijn gekomen als gevolg van martelpraktijken is een louter blote bewering. Er is hierover bovendien geen enkele objectieve informatie te vinden. U verklaarde dat hierover niets verscheen in de pers omdat dergelijke informatie geheim wordt gehouden, omdat Kirgizië in een slecht daglicht komt te staan als zo iets uitkomt (CGVS, p. 12-13). Uit onderzoek van het CGVS blijkt echter dat er weldegelijk informatie kan worden gevonden over personen die in verdachte omstandigheden om het leven kwamen in Kirgizië tijdens detentie of in de gevangenis (zie administratief dossier, blauwe map). Bovendien was er hoe dan ook al een zekere aandacht voor de uitlevering van A. M. A. (...) aan Kirgizië door Polen. Bijgevolg is het weinig overtuigend dat er geen enkele objectieve informatie zou te vinden zijn indien hij daadwerkelijk in verdachte omstandigheden om het leven was gekomen.

Uw overige documenten kunnen eveneens geen ander licht werpen op de bovenstaande beoordeling. De kopie van de eerste bladzijde van uw paspoort bevestigt uw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. De kopieën van de medische foto's van uw kaak bevestigen dat u daarvoor werd behandeld, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. Verder kunnen hier geen conclusies uit worden getrokken.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Kirgizië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties

kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Blijkens haar verklaringen verliet verzoekende partij Kirgizië uit vrees voor vervolging door de Kirgizische autoriteiten en de algemene etnische problemen tussen etnische Kirgiezen en etnische Oezbeken. Bij terugkeer vreest zij mishandeld te worden en onrechtmatig veroordeeld te worden in het kader van een rechtszaak over een gewapende overval die plaatsvond in 2015 (notities CGVS, p. 13-14).

2.2.6. De Raad stelt evenwel vast dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat noch enig geloof kan worden gehecht aan de door haar beweerde (ernst van de) problemen die de aanleiding vormden voor haar vertrek in 2014, noch aan de door haar voorgehouden vrees om onrechtmatig veroordeeld te worden door de Kirgizische autoriteiten naar aanleiding van een gewapende overval in april 2015. Meer bepaald wordt er door verwerende partij op gewezen dat:

(A) wat betreft de problemen die de aanleiding vormden voor haar vertrek, namelijk de afpersing, het feit dat zij werd geslagen na een auto-ongeluk en de algemene etnische problemen:

(i) het door haar gestelde gedrag, met name het meermaals terugreizen naar Kirgizië ondanks de beweerde problemen aldaar en het zich wenden tot haar autoriteiten om een paspoort te verkrijgen, de ernst en de geloofwaardigheid van deze problemen ondermijnt,

(ii) inzake de afpersing en aangehaalde etnische spanningen, uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat mogelijke gevallen van discriminatie tegen de Oezbeekse minderheid in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève, nu eventuele problemen van discriminatie in Kirgizië niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden, en *in casu* verzoekende partij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de door haar ondervonden problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat haar fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in Kirgizië ondraaglijk wordt, en,

(iii) omtrent het auto-ongeluk, er als gevolg van dit incident geen actuele vrees voor vervolging of een toekomstig reëel risico op ernstige schade in haar hoofd kan worden vastgesteld, nu zij na het ongeluk geen problemen meer had met A.;

(B) aangaande haar vrees om onrechtmatig veroordeeld te worden door de Kirgizische autoriteiten naar aanleiding van een gewapende overval in april 2015:

(i) haar laattijdige verzoek om internationale bescherming, zowel na aankomst in Europa als na aankomst in België, haar vrees om onrechtmatig veroordeeld te worden in bijzonder sterke mate ondermijnt,

(ii) zij niet aannemelijk maakt dat de Kirgizische autoriteiten haar daadwerkelijk onrechtmatig zouden willen veroordelen, nu,

(a) haar bewering dat de strafrechtelijke vervolging in Kirgizië onrechtmatig is een louter blote bewering is, laat staan dat aangetoond wordt dat deze strafrechtelijke vervolging ingegeven zou zijn door één van de gronden uit de Vluchtelingenconventie, zoals haar etnie,

(b) zij niet aannemelijk kan maken waarom de Kirgizische autoriteiten haar onrechtmatig zouden willen vervolgen en waarom juist zij door de Kirgizische autoriteiten geviséerd zou worden, en,

(c) zij niet over een dermate interessant profiel beschikt dat zij in die mate in het vizier zou komen van haar autoriteiten,

(iii) in het kader van haar uitleveringsverzoek door de Kirgizische autoriteiten diplomatieke garanties worden geboden en zij er niet in slaagt om op concrete en aannemelijke wijze aan te tonen dat de diplomatieke garanties die door de Kirgizische autoriteiten worden geboden in haar geval niet zouden worden nageleefd,

(iv) de neergelegde getuigenissen van kennissen die naar aanleiding van de gewapende overval in april 2015 werden aangehouden en gemarteld geen objectieve bewijswaarde hebben, nu dergelijke verklaringen geen enkele garantie bieden op de daadwerkelijke context of omstandigheden aangezien het immers mogelijk is om eender wat te verklaren en te schrijven,

(v) wat betreft de neergelegde overlijdensakte van A'. M. A. en de bewering van verzoekende partij dat A'. M. A., die net zoals haar geseind stond bij Interpol in het kader van de gewapende overval van april 2015 en door Polen uitgeleverd werd, na marteling om het leven zou zijn gekomen,

(a) de neergelegde overlijdensakte slechts een kopie betreft waardoor deze niet van aard is het overlijden van A'. te staven,

(b) zelfs indien zou worden aangenomen dat A'. ondertussen overleden is, uit de kopie van de overlijdensakte louter kan worden geconcludeerd dat hij gestorven is doch geenszins afgeleid kan worden binnen welke context of omstandigheden hij om het leven kwam, en,

(c) nergens enige info kon worden teruggevonden over zijn overlijden, terwijl er al een zekere aandacht was voor de uitlevering van A'. M. A. aan Kirgizië door Polen en het aldus weinig overtuigend is dat er geen enkele objectieve informatie zou te vinden zijn indien hij daadwerkelijk in verdachte omstandigheden om het leven was gekomen; en,

(C) haar overige documenten evenmin een ander licht kunnen werpen op deze beoordeling, nu (i) de kopie van de eerste bladzijde van haar paspoort louter haar identiteit bevestigt, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken, en (ii) de kopieën van de medische foto's van haar kaak louter bevestigen dat zij daarvoor werd behandeld, hetgeen evenmin in twijfel wordt getrokken.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten aangebracht die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze in de bestreden beslissing worden uitgewerkt, in een ander daglicht plaatsen.

Waar zij duidt op haar Oezbeekse etnie en verwijst naar de algemene (mensenrechten)situatie in Kirgizië, stipt de Raad aan dat uit de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1) blijkt dat er in Kirgizië, hoewel de etnische Oezbeken er te maken krijgen met moeilijkheden, geen sprake is van systematische discriminatie of onderdrukking van Oezbeken. Eventuele problemen van discriminatie in Kirgizië hebben niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden. Door verzoekende partij wordt geen andersluidende informatie bijgebracht waaruit kan blijken dat voormelde informatie niet (langer) actueel of correct is. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Oezbeken in Kirgizië om aan te tonen dat zij aldaar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke, nu, zo wordt omstandig vastgesteld in de bestreden beslissing, zij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de door haar ondervonden problemen wegens haar Oezbeekse etnie dermate systematisch en ingrijpend zijn dat haar fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in Kirgizië ondraaglijk wordt.

Wat betreft het gegeven dat zij meermaals naar Kirgizië terugkeerde ondanks zij daar problemen kende, betoogt verzoekende partij dat deze reizen "*strikt noodzakelijk*" waren omwille van familiale redenen. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij op geen enkele wijze concreet uiteenzet waarom het "*strikt noodzakelijk*" was dat zij nog meermaals terugkeerde naar haar regio van herkomst, die zij stelt in 2014 ontvlucht te zijn omwille van de afpersingen die reeds begonnen rond juli/augustus 2010. Ook uit haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt geenszins zulke absolute noodzaak. Wat betreft het feit dat zij in de periode tussen 2010 en 2014 één à twee keer naar Moskou ging voor 5-6 maanden of 1-1,5 jaar en nadien telkens naar Kirgizië terugkeerde, geeft zij louter aan dat zij toen terugging voor haar gezin (notities CGVS, p. 8). Inzake haar terugkeer naar Kirgizië in 2016 verklaart zij dat zij haar familie samen met haar naar Moskou wilde brengen (notities CGVS, p. 4-5). Het louter verwijzen naar familiale banden of de wens om het gezin opnieuw samen te brengen volstaat niet om aan te tonen dat zij zich in een situatie bevond waarin een terugkeer naar Kirgizië onvermijdelijk was, ondanks de door haar aangehaalde problemen aldaar. Overigens kan niet worden ingezien waarom haar gezin niet zonder haar naar Moskou kon reizen. Het door haar gestelde gedrag ondermijnt dan ook wel degelijk de ernst en de geloofwaardigheid van de problemen die de aanleiding zouden hebben gevormd van haar vertrek uit Kirgizië in 2014.

Het laattijdig karakter van haar verzoek om internationale bescherming tracht zij te vergoelijken met de uitleg dat zij in Oekraïne geen verzoek indiende omdat zij dacht dat haar verzoek er niet grondig zou worden onderzocht, dat zij in Duitsland en Polen geen verzoek indiende uit vrees om gerepatrieerd te worden en dat zij in België eerst genoeg geld wilde verdienen omdat zij als alleenstaande man geen opvang zou krijgen. Daarnaast had zij te weinig informatie over de te volgen procedure. De Raad acht deze uitleg evenwel geenszins ernstig, nu verzoekende partij immers uitdrukkelijk aangaf haar land van herkomst te hebben verlaten om asiel aan te vragen in Europa, in het bijzonder in Oekraïne (notities CGVS, p. 4). Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het houdt geenszins steek dat zij enerzijds stelt naar Oekraïne te zijn gegaan om bescherming te zoeken,

doch anderzijds er vervolgens geen verzoek om internationale bescherming indiende terwijl zij er nochtans zes maanden verbleef. Inzake haar bemerking ook in Polen en Duitsland niet te hebben verzocht om internationale bescherming omdat beide landen mensen terugstuurden naar Kirgizië, wijst de Raad op de terechte en pertinente bemerking in de bestreden beslissing dat het binnen een dergelijke context bijzonder opmerkelijk is dat zij dan niet eerder naar België kwam en daarentegen het risico nam om een jaar lang illegaal in beide landen te verblijven. Ten slotte kan het loutere gegeven dat zij als alleenstaande man geen opvang zou krijgen geenszins verschonen waarom zij ook na haar aankomst in België nog zolang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hoewel zij verklaarde dat zij reeds in oktober-november 2023 naar België kwam met het doel om asiel te vragen (notities CGVS, p. 10) en zij bovendien op 11 juni 2024 door de Belgische politie aangehouden werd, diende zij uiteindelijk pas op 16 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Het onder deze omstandigheden bijzonder lang wachten alvorens hierin enig initiatief te nemen hypothekeert wel degelijk de geloofwaardigheid van de beweerde nood aan internationale bescherming.

Verder meent verzoekende partij dat er *in casu* te veel geloof wordt gehecht aan de diplomatieke garanties van de Kirgizische staat, gelet op de talrijke mensenrechtenschendingen door deze staat. De Raad volgt verwerende partij evenwel waar deze in de bestreden beslissing motiveert dat *“het louter in vage en algemene termen verwijzen naar wantoestanden in Kirgizische gevangenissen en naar de slechte behandeling van Oezbeken op geen enkele wijze aantoont waarom in uw specifieke geval, in een zaak waar uitdrukkelijk diplomatieke garanties werden geboden door de Kirgizische autoriteiten aan België inzake de rechtsgang en de manier waarop u behandeld zult worden, dergelijke garanties niet zouden worden nageleefd. Verder blijkt uit het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 29/04/2022 dat er geen totaal verbod moest komen op de uitlevering van etnische Oezbeken aan Kirgizië omdat de etnische Oezbeken geen groep vormen die systematisch worden blootgesteld aan mishandeling in het land. Er werd gesteld dat – hoewel uit de geraadpleegde rapporten bleek dat er gevallen van foltering en mishandeling zijn, een gebrek aan effectieve onderzoeken en straffeloosheid – niet kon worden vastgesteld dat de algemene situatie was verslechterd of een niveau had bereikt dat een volledig verbod op uitleveringen noodzakelijk maakte (zie blauwe map, arrest EHVRM 29/04/2022). U werpt hier in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen ander licht op. Uit de meer recente informatie die door het CGVS werd ingewonnen blijkt dat er inderdaad martel- en folterpraktijken plaatsvinden in het Kirgizische gevangeniswezen, echter dient opgemerkt te worden dat hieruit niet kan worden geconcludeerd dat er sprake is van het systematische gebruik ervan tegen etnische Oezbeken (zie administratief dossier, blauwe map). Enkel in het artikel van Freedom for Eurasia d.d. 17.02.25 wordt gesproken over foltering als een systematisch middel van staatsrepressie. Na lezing van het artikel blijkt echter onvoldoende op basis waarvan dergelijke bewering wordt gedaan, noch wordt in andere rapporten gesproken over het systematische gebruik van foltering en marteling. Bovendien blijkt hieruit geenszins dat er sprake is van de systematische foltering van etnische Oezbeken die werden uitgeleverd aan de Kirgizische autoriteiten en waarbij diplomatieke garanties werden geboden.”* Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen en toont niet *in concreto* aan dat de diplomatieke garanties die door de Kirgizische autoriteiten worden geboden in haar geval niet zouden worden nageleefd.

Ook met het louter benadrukken van haar onschuld doet verzoekende partij geenszins *in concreto* afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane bevindingen. Verzoekende partij beperkt zich tot louter blote beweringen en maakt op geen enkele manier aannemelijk waarom de Kirgizische autoriteiten precies haar onrechtmatig zouden viseren en willen vervolgen. Gelet op hogervermelde landeninformatie waaruit blijkt dat er in Kirgizië geen sprake is van een systematische vervolging van Oezbeken, kan zij hierbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar haar etnie.

Waar zij voorts stelt dat haar mensenrechten niet zullen worden gerespecteerd indien zij in de gevangenis belandt, temeer nu zij van Oezbeekse origine is, onderstreept de Raad dat uit de beschikbare landeninformatie (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, delen 1 en 2) niet blijkt dat er sprake is van veralgemeende mensonterende of onmenselijke omstandigheden in het Kirgizische gevangeniswezen. Hoewel niet ontkend wordt dat er martel- en folterpraktijken plaatsvinden in het Kirgizische gevangeniswezen, kan uit de voorliggende informatie niet worden afgeleid dat er sprake zou zijn van systematische marteling en foltering, ook niet ten aanzien van etnische Oezbeken. Een verwijzing naar de algemene detentieomstandigheden in Kirgizië is dan ook niet van aard om aan te tonen dat verzoekende partij bij terugkeer naar Kirgizië het risico loopt op foltering of op een onmenselijke of vernederende behandeling. Dient in dit kader bovendien te worden herhaald dat *in casu* diplomatieke garanties door de Kirgizische autoriteiten worden geboden in het kader van het uitleveringsverzoek van verzoekende partij. Hierin wordt onder meer gewaarborgd dat zij geen folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen, gelezen in de betekenis van artikel 3 EVRM, zal ondergaan.

Ten slotte wijst verzoekende partij nog op de stavingsstukken die zij bijbracht, meer bepaald de getuigenverklaringen en de overlijdensakte van A'. M. A., doch zonder de vaststellingen die dienaangaande

worden gedaan in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat aan deze stukken geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten. Waar zij het in deze onbegrijpelijk acht dat geen geloof wordt gehecht aan “*het officieel overlijdensakte*”, lijkt zij er bovendien aan voorbij te gaan dat zij slechts een kopie bijbracht en geen origineel stuk (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 5). Aan dergelijke kopie kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kan worden.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Kirgizië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 21 maart 2025 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Bij aanvullende nota van 29 september 2025 maakt verwerende partij een vonnis over van de rechtbank van eerste aanleg te Luik stellende: “*Uit het vonnis in bijlage blijkt dat dat verzoeker op 24 september 2025 veroordeeld werd tot 30 maanden cel.*”. De raad stelt vast dat verwerende partij hierbij niet de minste duiding geeft en derhalve door de Raad evenmin kan worden ingezien hoe dit stuk enige impact heeft op het hoger gestelde.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT